

Dames en Heren,

Een citaat van Winston Churchill:

“Vandaag is niet het einde, het is zelfs niet het begin van het einde maar het is misschien het einde van het begin”.

Ik wil u kort meenemen naar enkele belangrijke uitdagingen voor VOBO in 2017.

Ik maak me al langere tijd zorgen over de ontevredenheid in onze samenleving. En, zoals ik tijdens de kerstbijeenkomst voor onze medewerkers heb aangegeven, ook over de tweedeling in de samenleving die zich op allerlei gebieden manifesteert en waardoor mensen van elkaar verwijderen. Ik vind het verontrustend dat mensen vaak zo snel, slecht gefundeerd en ongenueanceerd een oordeel over iets of iemand geven. Ik ben bezorgd over het, in mijn ogen, gebrek aan nuance in gesprekken, over debatten in plaats van dialoog, over het ontbreken van vertrouwen in andere mensen, over zogenaamd snelle oplossingen, over mensen die boos zijn over wat ze nog niet hebben en niet tevreden over wat er wel is. En ik voel me niet goed bij metertjes en indicatoren die betrouwbare gegevens leveren maar verder niets zeggen en dus ook ongenueanceerd zijn. Ik ben erg bezorgd dat de decennia lange en zorgvuldig opgebouwde vrede in Europa in korte tijd te grabbel wordt gegooid. En ik erken dat mijn aanvankelijke verontwaardiging over al deze zaken alleen maar zinvol is als het leidt tot reflectie over dingen die ik kan doen om verbinding te maken en vertrouwen te winnen en te geven.

Op 22 en 23 december was ik in het Kempenhorst College om de sfeer van de kerstvieringen mee te maken. Leerlingen zaten in een sfeervol aangeklede hal en luisterden en keken onder het genot van kerstversnaperingen naar voordrachten en muziek. Elk jaar komt, in een af andere vorm, het kerstverhaal terug en daaromheen heel persoonlijke ervaringen van leerlingen en collega's. Toen ik dat jaren geleden voor de eerste keer meemaakte vroeg ik me af of zo'n gemeenschappelijke viering nog in deze tijd en bij onze leerlingen past. Inmiddels weet ik dat zo'n viering met inhoud en saamhorigheid heel erg bij leerlingen past. De Kempenhorst-kerstviering behoort tot de hoogtepunten die leerlingen zich nog herinneren als ze al jaren van school zijn.

Afgelopen zaterdagavond was ik bij het theatercafé van het HBC. Het liefste zou ik u meenemen naar een extra avond en wil ik u de opnamen laten zien die ik met mijn mobieltje heb gemaakt. Wat een talenten bij leerlingen en collega's! Het was een perfect georganiseerde avond met alleen maar hoogtepunten en het was half twaalf voor ik het wist. De verbondenheid, waardering voor elkaar en het ontluikende talent en de vreugde daarover spatte er vanaf.

Dames en heren. Ik kan mij niet voorstellen dat deze leerlingen en deze collega's aanhoudend boos en ontevreden zijn en dat ze geen verbinding zoeken en vol wantrouwen naar anderen zijn. Ik heb er vertrouwen in dat al onze leerlingen in staat zijn om op een waardevolle manier vorm te geven aan de samenleving van de toekomst met respect voor anderen, solidariteit, verbinding, dialoog en blijvende hoop op en betere wereld. Ik zie het als ónze belangrijke taak om ze daar zo goed mogelijk op voor te bereiden, ze daarbij te begeleiden en een voorbeeld te zijn.

Voortgezet Onderwijs Best-Oirschot staat er goed voor: de onderwijsresultaten zijn goed, de tevredenheid van ouders en leerlingen is ruim voldoende, we hebben deskundige en betrokken medewerkers, mensen werken graag bij VOBO, we hebben fijne gebouwen en we zijn financieel erg gezond... en veel leerlingen en ouders kiezen voor het KHC of het HBC.

En toch hebben we in het afgelopen jaar onze organisatie veranderd. Dat hebben we gedaan omdat we ons, juist vanuit de goede positie die we nu innemen, zo goed mogelijk willen voorbereiden op de toekomst. We willen wendbaarder zijn om in te kunnen spelen op belangrijke ontwikkelingen, we willen ander onderwijs: meer op de behoeften en kenmerken van leerlingen gericht, meer maatwerk en met meer context en daarnaast gewoon zeer goede basiskwaliteit. Dat kunnen we alleen bereiken door onze collega's zo veel mogelijk en nog meer in hun kracht te zetten, door meer professionele verantwoordelijkheid toe te kennen op de plaatsen waar het gebeurt. Dat ideaal te bereiken is en een proces dat ook tijd kost. We zullen obstakels tegen komen en er soms achter komen dat we bepaalde zaken misschien nog beter anders hadden moeten doen. Dit proces vereist naast doorzettingskracht, ook dialoog, kritische reflectie en vertrouwen in elkaar. Daarmee passen we zelf toe wat we onze leerlingen mee willen geven. Ik nodig alle collega's en andere betrokkenen uit, om in het proces waarin VOBO de toekomst in gaat, mee te blijven denken en te laten horen wat je bezig houdt. We willen leerlingen nu en in de toekomst het beste onderwijs geven, ouders goede dienstverlening bieden en onze collega's in staat stellen hun werk zo goed mogelijk te doen. Ik hoop dat we elkaar weten te vinden, ik zal daar in elk geval initiatieven voor nemen. Aan al onze relaties vraag ik: blijf met ons meedenken over het beste voortgezet onderwijs in deze regio, blijf ons kritisch volgen en blijf ons steunen.

Ik kijk met gezonde spanning en met vertrouwen uit naar de rest van 2017!
Ik wens u allemaal een inspirerend, gelukkig en gezond 2017.